

אמירת סדר הקרבנות

(1) במדבר פרק כח פסוק א - ד, א-ד

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לֶאֱשִׁי רִיחַ נִחֻחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: (ג) וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֵשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לָהּ כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֲלֶה תְּמִיד: (ד) אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת-הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים:

(2) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז עמוד ב

אמר אברהם: רבונו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבונו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבונו של עולם, תינתן בזמן שביית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבו לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

(3) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף קי עמוד א

אמר רבי יצחק, מאי דכתיב: זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם? כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם.

(4) שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מח סעיף א

הגה: ואומרים פרשת (א) התמיד, (במדבר כח, א - ח) וי"א סדר המערכה ורצון העולמים אתה לוינתו וכו', ואם אי אפשר לאומרו צלצור יכול לאומרו צביתו ולחזור פרשת התמיד לצד עם הצבור, ויכוין צפעס השניה כקורא בתורה (טור). ונהגו המדקדקים ד להתנועע צפעס שקורין בתורה, דוגמת התורה שנתנה צרתה, וכן צפעס שמתפללים, על שם: כל עולמותי תאמרנה י"י מי כמוך (תהילים לה), (אצדורהס). בשבת אומרים אצל פרשת התמיד (במדבר כח, א - ח) פסוקי מוסף דשבת (במדבר כח, ט - י) אבל לא בר"ח וי"ט, מפני שקורין בתורה בפסוקי מוסף. הגה: וי"א שמזכירין גם מוסף ר"ח, (במדבר כח, יא - טו) וכן נובהגין, כדי לפרסם שהוא ראש חודש וכן הוא לקמן סי' תכ"א (טור).

(5) משנה ברורה סימן מח ס"ק א

התמיד - והיא במקום הקרבת קרבן התמיד שכן קבלו חז"ל שבזמן שאין בה"מ קיים ואין יכולין להקריב קרבנות מי שעוסק בהן ובפרשיותיהן מעלה עליו הכתוב כאלו הקריבו ולכך יש אומרים ג"כ סדר המערכה מטעם זה והוא מה שנתפשט המנהג בימינו לומר בכל יום אביי הוי מסדר וכו' ונראה לי פשוט דמי שידוע ספר מצוה ללמוד בגמרא פירוש המימרא הזו וכן מה שאנו אומרים בכל יום עניני עשיית הקטורת כדי שיביין מה שהוא אומר ובוזה תחשב לו האמירה במקום ההקטרה וכן כתבו הספרים דמה שאמר הגמרא כל העוסק בפרשת עולה וכו' הכוונה שהוא מתעסק להביין עניניה לא אמירת התיבות לבד. כתב המ"א פרשת הקרבנות יאמר בעמידה דוגמת הקרבנות שהיה בעמידה ועיין בש"ת בשם כמה אחרונים שחולקין ע"ז ובפרי מגדים כתב דמ"מ בפרשת התמיד ראוי לעמוד שקורין בצבור בקול רם. גם מה שכתב בבה"ט בשם דרך חכמה שיזהר לומר פרשת התמיד בצבור עם הש"ץ עיין בשע"ת שהשיג ע"ז. כתב הפמ"ג מה שכתוב בסידורים בנוסח היה"ר כאלו הקרבנו קרבן התמיד ויש גורסין הקרבתי אינו נכון כי הקרבתי בפרשת חטאת אבעלים קאי משא"כ בתמיד אין יחיד מיקרי בעלים ובטור הגירסא כאלו קרב התמיד במועדו וכו' וזה נכון ובש"ת מיישב גם הגירסא שלנו:

(6) שולחן ערוך הרב אורח חיים סימן מח סעיף א

נהגו כל ישראל וקבעו חובה על עצמן לקרות פרשת התמיד בכל יום קודם התפלה שע"י הקריאה זו מעלה הקדוש ברוך הוא עליהם כאלו הקריבו קרבן תמיד במועדו כמו שנתבאר בסי' א' וטוב לומר גם פרשת הקטורת אחר פרשת התמיד כמו שנתבאר שם ויש נוהגין לומר אביי הוה מסדר סדר המערכה וכו'

(7) ארחות יושר להגר"ח קנייבסקי, ד' צ"ה

פרשת התמיד מבואר בפוסקים שהוא חיוב

(8) זוהר כרך ב (שמות) פרשת ויקהל דף ריח עמוד ב

מלה דא גזרה קיימא קמי קודשא בריך הוא דכל מאן דאסתכל וקרי בכל יומא עובדא (נ"א פרשתא) דקטרת ישתזיב מכל מלין בישין חרשין דעלמא ומכל פגעין בישין ומהרהורא בישא ומדינא בישא ומותנא ולא יתזק כל ההוא יומא דלא יכיל סטרא אחרא

9) שולחן ערוך אורח חיים הלכות תשעה באב ושאר תעניות סימן תקנד סעיף ד

ומותר לקרות כל סדר היום, ופרשת הקרבנות, ומשנת איזהו מקומן, ומדרש רבי ישמעאל. הגה: ומותר לחזור הפרשה בתשעה באב (מנהגים).

10) משנה ברורה סימן תקנד ס"ק ז

ופרשת הקרבנות ומשנת וכו' - דלא גרע כל זה ממה שקורין בתורה ומפטירין בנביא והכל מפני שהוא סדר היום... ועיין לקמן סימן תקנ"ט ס"ד דאין לומר פטום הקטורת שאינו מסדר היום וכ"ש שאין לומר סדר הקרבנות הכתוב בסוף סי' א' ומה שכתוב בשו"ע ופרשת הקרבנות היינו פרשת התמיד:

11) שו"ת אז נדברו חי"א סימן מח

הערות על ספר רבבות אפרים ח"ג - סדר התפילה שאומרים לפני ברוך שאמר כמו הקרבנות וכו' מביא בשם הגר"א אזבאנד שליט"א דמנהג הישיבות שמדלגים את הכל בשביל סדרי הישיבה אבל ליחידים או בע"ב שאינם כפופים תחת סדרי הישיבה יותר טוב שיאמרו עכ"ד נראה לי שאין כאן שום מנהג אלא פשוט יש כאן יותר מעבר ושנה בה מחמת שקמים מאוחר ומדלגו ואין להרבות במנהגים ומה זה שייך לסדרי הישיבה הכמה דקות שלוקח זמן אמירתם אפשר להיות על החשבון מה שקמים בעצלות לזה

12) שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נ סעיף א

קבעו לשנות אחר פרשת התמיד פ' איזהו מקומן וברייתא דר' ישמעאל, כדי שיזכה כל אדם ללמוד בכל יום מקרא משנה וגמרא, דברייתא דר' ישמעאל הוי במקום גמרא, שהמדרש כגמרא.

13) שו"ת מהרי"ל החדשות סימן מה

ב שוב תמהת על הנשים שמברכות ברכת התורה... ועוד נר' דעדיף משאר מצות שפטורות מהן, דרבנן תקנו פרש' וידבר משו' נגד התמיד כדאמר מר כל העוסק בפרשת עולה כו' ואטו נשים מי לא מחייבי בתמיד וקרבנות כמו אנשים, הא חייבות בתפילות וכנגד תמידין תקנו וא"כ מחייבי נמי לסדר ענייני קרבנות

14) מור וקציעה סימן מז

שם. וכתב עוד דנשים מברכות ברכת התורה כו' ועוד כי הן מברכות על קריאת הקרבנות כו'. איני מוצא טעם בזה, כי אין שייכות לנשים בקרבנות אלא מה שהוא לחובת עצמן כגון קני זבה ויולדת, ואף בתפלה אינן חייבות אלא משום דרחמי היא כדאיתא בגמרא בהדיא.

15) שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מז סעיף יד

נשים מברכות ברכת התורה

16) ביאור הלכה סימן מז סעיף יד ד"ה * נשים וכו'

נשים וכו' - הטעם דהא חייבות ללמוד הדינים שלהם ועוד דחייבת לומר פרשת הקרבנות כמו שחייבת בתפלה א"כ קאי הברכה ע"ז. ב"י מ"א. ולפ"ז הטעם יכולה להוציא בבה"ת את האיש וכן כתב הפמ"ג בהדיא והגר"א בביאור חולק ע"ז הטעם עי"ש אלא הטעם דמברכות הוא דאף דפטירי מתורה מ"מ יכולות לברך ולומר וצונו דלא גריעא מכל מ"ע שהזמן גרמא דקי"ל דיכולות לברך עליהן וכדלעיל בסימן י"ז ס"ב עיין שם ולפ"ז אין יכולות להוציא את האיש

17) אשל אברהם (בוטשאטש) סימן מח [שו"ע סעיף א בהג"ה]

פרשת התמיד. פרשת תמיד השחר נכון לומר בזמן תפילת שחרית בזמנה שאז היה זמן הקרבת התמיד, וקטרת אולי אין הזמן בכך.

18) ביאור הלכה סימן א סעיף ה

טוב לומר כל אלו הפרשיות קודם התפלה ובבהכ"נ (ארה"ח בשם הזוהר) אך שלא יאחר עי"ז זמן ק"ש או אפילו תפלה בצבור.